

Oponentský posudok na habilitačnú prácu JUDr. Juraja Vačoka, PhD.: Vybrané inštitúty ochrany zákonnosti v prvostupňovom správnom konaní.

Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta Bratislava 2014, s. 176

I.

Na základe uznesenia Vedeckej rady Právnickej fakulty UK zo dňa 18. marca 2015 som prijala oponentské poverenie na posúdenie habilitačnej práce JUDr. Juraja Vačoka, PhD. s názvom Vybrané inštitúty ochrany zákonnosti v prvostupňovom správnom konaní v odbore 3.4.4 Správne právo.

Pri posudzovaní habilitačnej práce a vypracovaní oponentského posudku som vychádzala jednak z predloženej habilitačnej práce a jednak z poznania publikačnej ako aj ďalšej činnosti a z osobného poznania habilitanta.

Habilitant v predloženej práci završuje viaceré výsledky svojho vedeckého skúmania v oblasti správneho konania. Z možných aktuálne problémových okruhov si vybral na spracovanie niektoré inštitúty ochrany zákonnosti v prvostupňovom správnom konaní. Táto voľba je z môjho pohľadu mimoriadne aktuálna, rovnako ako hlavný cieľ práce: analyzovať kontrolu priebehu správneho konania vybranými nástrojmi externej kontroly, osobitne so zreteľom na kontrolu všeobecnými súdmi. Aktuálnosť takto formulovaného cieľa je potrebné vyzdvihnúť osobitne v období prípravy na prijatie nových procesných kódexov civilného práva. Osobitne je potrebné oceniť habilitantov prehľad v spracúvanej problematike, keďže sa rozhodol prácu „nezaťažovať“ všetkými druhmi externej kontroly. Jeho výber tak korešponduje s tými jej súčasťami, ktoré sú pre kontrolu zákonnosti aplikácie inštitútov správneho konania najvýznamnejšie.

Posudzovaná habilitačná práca teda ťažiskovo analyzuje teoretické a praktické otázky spojené na procesnoprávnymi inštitútmi, ktoré správne orgány uskutočňujú v prvom stupni správneho konania. Ide najmä o začatie správneho konania, a to na základe iniciatívy účastníka konania ako aj správneho orgánu, zabezpečenie príslušnosti správneho orgánu v správnom konaní, zabezpečenie nestrannosti správneho orgánu, ustanovenie okruhu

účastníkov konania a zúčastnených osôb, zabezpečenie zákonnosti dokazovania a aplikácie procesných inštitútov zabezpečujúcich priebeh a účel správneho konania, ústne pojednávanie, doručovanie a zabezpečenie primeranej doby konania.

II.

Oponovaná habilitačná práca sa člení, okrem úvodu, do desiatich kapitol a záveru. Obsahuje značný poznámkový aparát, zoznam skratiek, zoznam použitej literatúry a vecný register vybraných pojmov. Osobitne oceňujem systematickú prácu habilitanta na vnútornom členení kapitol. Každá z nich je rozdelená do piatich podkapitol, začínajúc všeobecnými poznámkami k vybranému inštitútu, pokračujúc právnou úpravou jednotlivých procesných inštitútov a vybraným garanciam ich zákonnosti v podmienkach Slovenskej republiky ako aj právnou úpravou skúmaných inštitútov správneho konania vo vybraných štátoch a končiac závermi ku kapitole. Pozitívne treba hodnotiť nielen snahu habilitanta o ucelené spracovanie aktuálnej problematiky ale aj využitie rozsiahlej domácej a zahraničnej, osobitne českej literatúry, štatistických údajov a analýzu príslušnej judikatúry.

Habilitant už v úvode svojej práce oboznamuje čitateľa s predmetom skúmania a logicky vysvetľuje dôvody, ktoré ho viedli k výberu toho-ktorého procesného inštitútu (skupiny inštitútov) správneho konania v určitom poradí a k výberu druhov kontroly. Vhodne pritom sleduje vzájomnú nadväznosť analyzovaných problémov. Zvolený prístup a metódy spracovania hodnotím ako účelné a vhodné vo vzťahu ku skúmanej problematike.

III.

Habilitačná práca predstavuje erudovaný, prehľadný a systematický celok. Habilitant ku každej kapitole ako aj v širšie koncipovanom závere formuluje originálne návrhy de lege ferenda, ktoré prispievajú k rozvoju vedy správneho práva ako aj k ďalším diskusiám ku skúmanej problematike. Možno pritom súhlasiť s autorom, že zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov „obsahuje pomerne značné množstvo inštitútov, ktoré napomáhajú zákonnosti vedenia konania do vydania rozhodnutia“ a zároveň „na vnútroštátnej úrovni je v našom právnom systéme vytvorený relatívne rozsiahly systém externej kontroly správneho konania“. Pritom habilitant objektívne

hodnotí realitu rozhodovacej činnosti správnych orgánov (osobitne v niektorých druhoch správnych konaní) keď argumentujúc príkladmi z praxe konštatuje, že „na druhej strane však systém, ktorý primárne chráni práva účastníkov konania, nemusí byť vždy výhodou“ (s. 169). Všíma si tiež a zaujíma postoj k ďalším otvoreným problémom súčasnej právnej úpravy správneho konania, ako je napríklad správne trestanie ale venuje sa aj súvisiacim témam, za všetky spomeniem elektronizáciu verejnej správy. Osobitne ma tiež zaujali úvahy a návrhy, v ktorých habilitant poukazuje na možnosti efektívnejšej právnej úpravy niektorých inštitútov kontroly.

Záver

Na záver treba uviesť, že habilitantovi je skúmaná problematika blízka, že k nej pozná široký okruh odborných prameňov, že je schopný problémy analyzovať a následne svoje zistenia porovnávať a syntetizovať. Habilitant svojou prácou priniesol aktuálne vedecké poznatky a nové návrhy de lege ferenda. Z pedagogického hľadiska možno zhodnotiť, že predložená habilitačná práca je svojím spracovaním aj vhodným materiálom pre študijný proces.

Predložená habilitačná práca JUDr. Juraja Vačoka, PhD.: Vybrané inštitúty ochrany zákonnosti v prvostupňovom správnom konaní v plnom rozsahu spĺňa kritériá habilitačnej práce. Na základe komplexného posúdenia habilitačnej práce, publikačnej a pedagogickej činnosti **odporúčam habilitantovi po úspešnej obhajobe udeliť vedecko-pedagogický titul docent vo vednom odbore 3.4.4 Správne právo.**

V Bratislave, 9. 4. 2015

doc. JUDr. Mária Srebalová, PhD.

Právnická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave
Katedra správneho a environmentálneho práva